

Τι μας κάνει ακάθαρτους.

Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας.

«Ουδέν εστιν έξωθεν του ανθρώπου εισπορευόμενον εις αυτόν ο δύναται αυτόν κοινώσαι, αλλά τα εκπορευόμενα εστί τα κοινούντα τον άνθρωπον» (Μαρκ. 7:15). Αυτά τα λόγια του Χριστού οι άνθρωποι που δεν θέλουν να νηστεύουν τα ερμηνεύουν με τον δικό τους τρόπο. Λένε πως δεν υπάρχουν φαγητά ακάθαρτα, γι' αυτό και δεν νηστεύουν. Είναι σωστό αυτό που λένε;

Όχι, καθόλου δεν είναι σωστό. Λέγοντας αυτό η αγία μας Εκκλησία δεν εννοεί ότι υπάρχουν φαγητά που κάνουν τον άνθρωπο ακάθαρτο, ότι υπάρχουν τρόφιμα ακάθαρτα. Τίποτα απ' αυτά που δημιούργησε ο Θεός δεν είναι ακάθαρτο, όλα είναι καθαρά και «καλά λίαν», αν τα δεχόμαστε με ευχαρίστηση, και κανένα φαγητό που μπαίνει στο στόμα μας δεν μας κάνει ακάθαρτους, διότι τίποτα που μπαίνει στον άνθρωπο από έξω δεν μπορεί να τον κάνει ακάθαρτο.

Ποια είναι αυτά που μπαίνουν μέσα μας; Είναι οι επιδράσεις που δεχόμαστε από τους άλλους ανθρώπους. Αν οι άνθρωποι μας βρίζουν, μας

προσβάλλουν, μας ταπεινώνουν, αυτό δεν μας κάνει ακάθαρτους. Ας τους αφήσουμε να μας βρίζουν, να μας κακολογούν και να μας συκοφαντούν, δεν πρέπει αυτό να μας ενοχλεί και να μας κάνει ακάθαρτους. Μας κάνουν ακάθαρτους εκείνα που βγαίνουν από μέσα μας.

Ποια είναι αυτά που βγαίνουν από μέσα μας;

Πρώτα απ' όλα είναι τα λόγια μας. Αν τα λόγια αυτά είναι άσχημα, αν το στόμα μας, με το οποίο λαμβάνουμε το άχραντο Σώμα και το τίμιο Αίμα του Χριστού ανοίγει για να λέμε διάφορες βρισιές και αισχρολογίες, αυτό μας κάνει ακάθαρτους. Ο άνθρωπος που βρίζει, τον εαυτό του βρίζει, και αυτός που συκοφαντεί τον πλησίον του, τον εαυτό του συκοφαντεί και φανερώνει μ' αυτό τον τρόπο τη ρυπαρότητα και την ακαθαρσία της ψυχής του. Αυτός που βρίζει, μιαίνει τον εαυτό του και όχι εκείνον που βρίζει.

Μας κάνουν ακάθαρτους όλα εκείνα που βγαίνουν από μέσα μας. Και από μέσα μας βγαίνουν όχι μόνο τα λόγια αλλά και οι πράξεις και γενικά όλη η συμπεριφορά μας. Τα λόγια, τα έργα, ακόμα το βλέμμα μας φανερώνουν την κατάσταση που βρίσκεται η ψυχή μας. Αν τα λόγια μας είναι γεμάτα κακίες και συκοφαντίες, αν τα έργα μας δεν είναι καθαρά και όλη η συμπεριφορά μας δείχνει την κακία, την υπερηφάνεια, τη μεγαλομανία και την τάση να προβάλλουμε τον εαυτό μας, αυτό μας κάνει ακάθαρτους.

Γινόμαστε ακάθαρτοι όταν η ζωή μας μοιάζει με τη ζωή των ανθρώπων, για τους οποίους ο άγιος προφήτης Δαβίδ λέει στον 72ο ψαλμό του: «Διὰ τούτο εκράτησεν αυτούς η υπερηφάνια, περιεβάλοντο αδικίαν και ασέβειαν εαυτών, εξελεύσεται ως εκ στέατος η αδικία αυτών, διήλθον εις διάθεσιν καρδίας· διενοήθησαν και ελάλησαν εν πονηρία, αδικίαν εις το ύψος ελάλησαν· έθεντο εις ουρανόν το στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διήλθεν επί της γης» (Ψαλμ. 72:6-9)

Υπάρχουν άνθρωποι που η γλώσσα τους είναι τόσο μεγάλη που σαρώνει τη γη. Αν λοιπόν είμαστε σαν τούς ανθρώπους που περιγράφει στον ψαλμό του ο προφήτης Δαβίδ, αν η γλώσσα μας σαρώνει τη γη, αν οι πράξεις μας φανερώνουν την υπερηφάνεια, την έπαρση και την αναισθησία, αν ο νους μας δεν είναι συγκεντρωμένος και γυρίζει παντού, αν όλους τους ανθρώπους τους ειρωνευόμαστε, τους συκοφαντούμε και τους κουτσομπολεύουμε, τότε κάνουμε τους εαυτούς μας ακάθαρτους.

Οι πράξεις μας αυτές που βγαίνουν από μέσα μας, όχι μόνο από το στόμα μας βγαίνουν, αλλά μέσα από τον ίδιο τον εαυτό μας, από το πνεύμα μας και αποκαλύπτουν στους άλλους ανθρώπους την πνευματική μας υπόσταση. Την ακαθαρσία του πνεύματος μας την βλέπουν οι άνθρωποι. Αυτή μας κάνει ακάθαρτους. Οι άνθρωποι μας βλέπουν μέσα στο θολό φως, μέσα στο σκοτεινό φως της ψυχής μας. Αυτό το σκοτεινό φως μας μιάίνει.

Αντίθετα πρέπει να ζούμε και να ενεργούμε έτσι ώστε να εκπέμπουμε το Φως του Χριστού, την ευωδία του και όχι την κακία, την υπερηφάνεια, την έπαρση, τη συκοφαντία, που όλα αυτά είναι ακαθαρσία. Αυτό να θυμόμαστε. Τίποτα απ' αυτά που μπαίνουν μέσα μας από το στόμα μας δεν μπορούν να μας κάνουν ακάθαρτους. Μας κάνουν ακάθαρτους αυτά που βγαίνουν από το στόμα μας και κάνουν φανερό στους άλλους το εσωτερικό μας είναι. Να το θυμάστε, να είστε πράοι και ταπεινοί για να εκχέεται από μέσα σας το Φως και η ευωδία του Χριστού. Αμήν.

Από το βιβλίο: Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, Λόγοι και ομιλίες, τόμος Β'. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>